

**A TERÜLETILEG ILLETÉKES
KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARÁK ÁLTAL A
DUÁLIS KÉPZŐHELYEK TEVÉKENYSÉGÉT
ÉRINTŐEN ALKALMAZOTT KÖZIGAZGATÁSI
SZANKCIÓK MEGÁLLAPÍTÁSÁNAK
ELJÁRÁSRENDJE**

Hatályos: 2022. május 20.

Tartalomjegyzék

1. § Általános rendelkezések	3
2. § A Szabályzat célja	3
3. § A Szabályzat hatálya (területi, személyi, időbeli)	3
4. § Értelmező rendelkezések	3
5. § Alapelvek	5
6. § A bizonyítékok fajtái és értékelése	6
7. § Az eljárás megindítása	9
8. § Ügyintézési határidő, eljárási cselekmények megtervezése és az eljárás folyamatának ismertetése	10
9. § A tényállás tisztázása, az eljárás menete és az eljárási cselekmények rögzítése	12
10. § Eljárás akadályozásának következményei	13
11. § Eljárási költségek viselése	14
12. § Érdemi döntések	15
13. § A kötelezően szankcionálandó tényállások és a kiszabható közigazgatási szankció fajtájának és tartamának vagy mértékének meghatározása	15
14. § Áttétel	19
15. § Döntések közlése	19
16. § Jogorvoslat	20
17. § Végrehajtás	20
18. § Közigazgatási Szankciók Nyilvántartása	20

1. § Általános rendelkezések

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.), a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kszt.), a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvény végrehajtásáról szóló 714/2020. (XII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.), a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Szkt.), valamint a szakképzésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 12/2020. (II. 7.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szkr.) alapján, a megvalósult jogszabálysértések (a továbbiakban: közigazgatási szabályszegés) esetén megállapítható jogkövetkezmények (a továbbiakban: közigazgatási szankciók) kiszabásának egységes rendje tekintetében a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara az alábbi Szabályzatot alkotta meg (a továbbiakban: Szankcionálási Szabályzat).

2. § A Szabályzat célja

A Szankcionálási Szabályzat célja a területi kereskedelmi és iparkamarák duális képzőhelyekkel kapcsolatos feladatai során megvalósuló közigazgatási szabályszegések kezelése – ideértve az eljárás megindítását, a bizonyítási eljárás lefolytatását, a tényállás megállapítását és a döntés meghozatalát is – a közigazgatási szankciók kiszabására vonatkozó egységes eljárásrend kialakítása, a kamarák közigazgatási szankciók kiszabására vonatkozó tevékenységének egységes Szabályzatban történő rendezése.

3. § A Szabályzat hatálya (területi, személyi, időbeli)

- (1) A szabályzat területi hatálya Magyarország egész területére kiterjed.
- (2) A szabályzat hatálya kiterjed a
 - a) Magyar Kereskedelmi és Iparkamarára,
 - b) a területi kereskedelmi és iparkamarákra, valamint
 - c) a területi kereskedelmi és iparkamarák által igénybevett külső szakértőkre.
- (3) A szabályzat a 2022. január 1. napján lép hatályba.

4. § Értelmező rendelkezések

1. *Ügyfél*: az a gazdálkodó szervezet, amelyik szerepel a duális képzőhelyek nyilvántartásában, illetve azok a gazdálkodó szervezetek vagy személyek, amelyek – az Szkr. 248. § (1) bekezdése alapján – úgy folytatnak szakirányú oktatást, hogy nem szerepelnek a területileg illetékes gazdasági kamara duális képzőhelyekről szóló nyilvántartásában.
2. *Közigazgatási szabályszegés*: a közigazgatási jogszabályokban foglalt rendelkezések megsértése jogellenes magatartással vagy jogellenes állapot fenntartásával.
3. *Jogsértés, jogsértő magatartás*: az ügyfél azon magatartása, amellyel nem tartja be vagy az Szkt.-ban vagy az Szkr.-ben meghatározott szabályokat.

4. *Jogellenes állapot*: az az állapot, amikor az ügyfél tekintetében nem valósulnak meg az Szkt.-ben és az Szkr.-ben meghatározott szabályok.

5. *Súlyos jogsértés*: az ügyfél azon jogsértő magatartása vagy jogellenes állapot fenntartása, amellyel másoknak csekély mértéket meghaladó anyagi vagy erkölcsi kárt okoz ezzel, illetve az ügyfél jogsértését leplező, akár a szakirányú oktatásban résztvevőket megtevéstő magatartása.

6. *Közigazgatási szankció*: az ügyfél jogsértő magatartásának eredményeként megállapított jogkövetkezmény.

7. *Közigazgatási hatóság, hatóság*: a területi kereskedelmi és iparkamara, Magyar Kereskedelmi és Iparkamara.

8. *Szakmai felügyeleti szerv*: a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara.

9. *Külső szakértő*: a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara országos ellenőrzési szakértők névjegyzéke nyilvántartásában szereplő természetes vagy jogi személy.

10. *Szakértő*: az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvényben meghatározott olyan személy vagy szervezet, aki vagy ami igazságügyi szakértő feladatok ellátásra jogosult.

11. *Közigazgatási Szankciók Nyilvántartása*: A Kszt.-ben meghatározott olyan nyilvántartás, amelyben Vhr.-ben meghatározott szervezet bejegyzi a közigazgatási szankcióban részesített ügyfél adatait és a közigazgatási szankció fajtáját, valamint idejét.

12. *Döntés*: a közigazgatási eljárás során hozott végzés vagy határozat.

13. *Eljárás*: a közigazgatási szankció megállapítására irányuló, az Ákr. és a Kszt. által szabályozott közigazgatási eljárás.

14. *Közérdekű bejelentés*: olyan, bárki által a hatóság tudomására hozott magatartás, amelyből feltételezhető, hogy a hatóság hatáskörébe tartozó ügyben jogsértés valósult meg. Az elnevezésétől függetlenül közérdekű bejelentésként kell kezelni minden olyan esetet, amikor valaki írásos vagy szóbeli formában a hatóság tudomására hoz a hatáskörébe tartozó ügyekben jogsértő magatartást. Közérdekű bejelentésnek kell tekinteni azt is, ha valaki hang- vagy videofelvételt juttat el a hatóság részére.

15. *Ügyintéző*: a hatóság azon tagja, aki a közigazgatási eljárási cselekmények megtervezéséért és lefolytatásáért felelős. Egy ügynek több ügyintézője is lehet.

16. *Csekély mértékű kár*: olyan kár, amelynek az értéke nem haladja meg az 50.000,- Ft-ot.

17. *Adminisztratív hiba*: olyan hiba, amely a területi kamarával kapcsolatos bejelentési kötelezettség elmulasztásával vagy a területi kamara által vizsgálható adatok iratok hiányosságával vagy aktualizálásával kapcsolatos mulasztásban merül ki.

17. *Jogi képviselő / jogi képviselő*: olyan ügyvédi iroda, ügyvéd, egyéni ügyvéd, alkalmazott ügyvéd, ügyvédjelölt, aki saját vagy a munkáltatója részére kiállított meghatalmazást az eljárási cselekmény során fel tudja mutatni, a meghatalmazás teljes bizonyító erejű magánokiratnak számít az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 34. § (2) bekezdése alapján, ha a megbízó azt aláírta és az ügyvéd szövegesen leírva elfogadta azt és alá is írta a

meghatalmazást. Jogi képviselőnek minősül továbbá kamarai jogtanácsos és a jogi előadó is, ha az igazolványában munkáltatóként az ügyfél került megjelölésre.

18. *Tanuló:* Életkortól függetlenül olyan személy, aki duális képzésben vesz részt.

5. § Alapelvek

(1) Az eljárás során a jelen szakaszban meghatározott elveknek minden esetben érvényesülniük kell. A jelen szabályzatban nem szabályozott esetekben az alapelvek kiegészítő alkalmazásával kell a hatóságnak a közigazgatási szankció megállapítására irányuló eljárást lefolytatnia.

(2) A közigazgatási szankció megállapítása során alkalmazandó alapelvek:

a) **Törvényesség elve:** Az eljárást lezáró határozatban kizárólag a Kszt.-ben meghatározott közigazgatási szankció alkalmazható.

b) **Visszaható hatály tilalma:** Nem alkalmazható olyan közigazgatási szankció az eljárás során, amely nem volt hatályban a jogsértő magatartás időpontjában. Az eljárás megindulásakor a hatóságnak kötelező vizsgálnia, hogy a jogsértő magatartás elkövetésekor jogszabály milyen magatartásokat minősített szankcionálásra alkalmas módon jogsértőnek.

c) **Szabad bizonyítás elve:** Az eljárás során minden olyan bizonyíték felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas, kivéve a hatóság által jogellenesen beszerzett bizonyítékokat.

d) **Ésszerű határidő elve:** Minden ügyfélnek joga van ahhoz, hogy a jogsértő magatartását az Ákr.-ben meghatározott időben elbírálják.

e) **Döntéshozatali kötelezettség:** Az eljárást a hatóságnak döntéssel kötelező lezárnia.

f) **Kétszeres büntetés tilalma:** Figyelmeztetésen kívül nem alkalmazható közigazgatási szankció abban az esetben, ha az ügyfél közigazgatási szankció alkalmazására alkalmas jogsértő magatartását büntető- vagy szabálysértési eljárásban már elbírálták. Ha az ügyfél közigazgatási szankció alkalmazására alkalmas jogsértő magatartása okán büntető- vagy szabálysértési eljárás indult, akkor az eljárást a büntető- vagy szabálysértési eljárás jogerős lezárultáig fel kell függeszteni.

g) **Arányosság elve:** A közigazgatási szankciót az eset összes körülményeit figyelembe véve kell megállapítani úgy, hogy a szankció alkalmas legyen a további jogsértő magatartástól történő elrettentésre vagy a jogsértő magatartás teljes jövőbeni megszüntetésére, de ne okozza feltétlen az ügyfél tevékenységtől történő ellehetetlenülését.

h) **Fokozatosság elve:** Az eljárás során megállapított szankciónak az arányosság elve alapján igazodnia kell az ügyféllel szemben megállapított korábbi szankciókhoz akként, hogy kötelező minden azt a legenyhébb szankciót alkalmazni, amelyet még nem alkalmazott a hatóság az ügyféllel szemben. A fokozatosság elvét nem lehet alkalmazni, amennyiben jogszabály eltérően rendelkezik.

i) **Hivatalbóliség elve:** A hatóság a feltételezhető jogsértések kivizsgálása érdekében hivatalból köteles eljárást indítani, a tényállást tisztázni, illetve megállapítani, valamint meghatározni a bizonyítás módját és terjedelmét.

6. § A bizonyítékok fajtái és értékelése

(1) A bizonyítékok fajtái

Az eljárás során a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a bizonyítékok köre előre nem meghatározható. Azonban a hatósági eljárások jellemző bizonyítékai a következők:

- a) okiratok
 - aa) közokirat,
 - ab) magánokirat,
 - 1. teljes bizonyító erejű magánokirat
 - 2. egyszerű magánokirat;
- b) hangfelvétel;
- c) videófelvétel;
- d) tárgyi bizonyítékok;
- e) szakértői vélemény;
- f) tanúvallomás;
- g) ügyfél nyilatkozata.

(2) Okiratok

- a) Az okiratok fogalmának meghatározását a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323–326. §-ai tartalmazzák.
- b) A közokirat olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő módon állított ki.
- b) A közokirathoz a közhitelesség vélelme kapcsolódik, azaz a közokiratot valódinak kell tekinteni a vélelem megdőléséig. A vélelmet annak kell megdöntenie, aki kétségbe vonja a közokirat valódiságát.
- c) Mind a közokirat, mind a teljes bizonyító erejű magánokirat teljes bizonyító erővel bizonyítja, hogy az okirat aláírója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetve elfogadta vagy magára nézve kötelezőnek ismerte el, illetve az abban foglalt határozatot meghozta.
- d) Az egyszerű magánokirat a fentieket alapesetben nem bizonyítja és a hatóság bizonyítékként a fentiek igazolására csak akkor veheti figyelembe, ha az ügy összes körülménye vagy számos egyéb bizonyíték is az egyszerű magánokiratban foglaltakra utal.

(3) Hangfelvétel, videófelvétel, tárgyi bizonyítékok

- a) A hangfelvétel az ellenkező bizonyításáig hitelesen bizonyítja két vagy több fél között elhangzó beszélgetést. Ha a hangfelvételen hallható személyek hangja nem egyértelműen azonosítható a hatóság számára vagy nem ismerik el a személyek, hogy ők hallhatók a hangfelvételen, illetve a beszélgetés szövegéből sem derül ez ki, akkor szakértői bizonyítás válik szükségessé a hangfelvételen hallható személyek azonosítása érdekében.

b) A videofelvétel hitelt érdemlően bizonyítja egy cselekmény megtörténtét, amennyiben jól látható a felvételen a cselekményt elkövető személyek arca a felvételen, akkor a cselekményt elkövető személyek személyazonosságát is.

c) Bármely tárgy lehet tárgyi bizonyíték, amennyiben alkalmas arra, hogy a jogszabályban meghatározott közigazgatási szankcióval súlytandó tényállás cselekményét alátámassza.

(4) Szakértői vélemény

a) Az eljárás során kötelező szakértőt kirendelni, ha az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges, és az eljáró hatóság nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel. A megfelelő szakértelem jogszabályban meghatározott feladatkört jelent a hatóság számára. A szakértőtől 15 napos határidővel szakértői véleményt kell kérni.

b) Szakértőt kizárólag az igazságügyi szakértői névjegyzékből lehet kirendelni. A szakértő költségeit a hatóság előlegezi, amennyiben a hatóság érdekkörében merült fel a szakértő kirendelése.

c) Az ügyfél indítványára is kirendelhető szakértő, amelynek költségeit az ügyfélnek kell előlegeznie, ennek hiányában a szakértő kirendelésére nincs mód.

d) Az eljárásban kizárólag a hatóság által kirendelt szakértő véleménye vehető figyelembe. Az ügyfél által felkért magánszakértői véleményt az ügyfél nyilatkozatával azonos módon kell kezelni és bizonyítékként értékelni. Az ügyfél tehet indítványt a kirendelendő szakértő személyére.

e) A szakvéleményt az ellenkező bizonyításáig a kirendelés oka tekintetében bizonyítékként kell értékelni.

f) Az eljárás során akkor van helye további szakértő kirendelésének, ha a szakértő szakvéleménye hiányos és felhívás ellenére sem egészíti ki, homályos, vagy önmagának, illetve az eljárás egyéb lényeges adatainak ellentmond. Akkor is ki kell rendelni új szakértőt, ha azoknak az egyéb bizonyítékoknak vagy a tényeknek a valósága megdől, amelyekre a szakértő a szakvéleményét alapítja.

(5) Tanúvallomás

a) A tanúvallomás arra szolgál, hogy egy ember által látottakat vagy hallottakat bizonyítsa. A tanúvallomások közül a bizonyító erő szempontjából megkülönböztetünk szemtanút, fültanút és egyéb tanút.

b) A szemtanú a legerősebb bizonyító erővel rendelkező tanú, mivel látta az egész eseményt vagy legalább annak egy részét, amit tanúsít a hatóság előtt. A fültanú a megtörtént eseményeket csak hallotta, a hallott hangok tekintetében teljeskörűen tudja bizonyítani az elhangzottakat, de a megtörtént tények tekintetében csak a hangok alapján következtet. Az egyéb tanú az, aki nem látta vagy hallotta a cselekményt, hanem egyéb úton tudomást szerzett róla. Az egyéb tanú hitelt érdemlően csak azt tudja bizonyítani, hogy kitől vagy honnan értesült a megtörtént eseményről.

c) A tanúvallomások értékelésénél meg kell különböztetni azt az esetet, ha a tanú az eljárás alá vont ügyfél hozzátartozója vagy egyéb érdeke fűződik ahhoz, hogy az eljárás az ügyfélre nézve pozitív eredménnyel záruljon, így az ilyen körülmény a tanúvallomás értékét csökkenti.

d) A tanúvallomás csak múltbeli vagy kivételes esetben jelenbeli kérdésre vonatkozhat.

e) Egy tanú vallomását csak akkor lehet elfogadni, ha az adott tényt más bizonyítási eszközzel nem lehet bizonyítani vagy a bizonyítás nem vezetett eredményre és előreláthatóan nem is fog eredményre vezetni.

f) A tanút tájékoztatni kell arról, hogy van lehetősége kérni adatai zártan kezelését. Az adatai zártan kezelése esetén a jegyzőkönyvekben csak a tanút „tanú” néven kell megemlíteni és rögzíteni, hogy kérésére az adatait zártan kezeli a hatóság. A tanú adatokat külön iratban kell rögzíteni és lezárt - sérülésmentes - borítékban az ügy iratai között elkülönítetten kezelni.

(6) Az ügyfél nyilatkozata

a) Az ügyfél nyilatkozatát a bizonyítékok között a leggyengébb bizonyítékként kell értékelni és az ügyfél nyilatkozatait bizonyító erő tekintetében az utolsó helyre kell sorolni.

b) Amennyiben csak az ügyfél rendelkezik érdemben információval egy az eljárás szempontjából jelentős adatról vagy tényről, az ügyfél nyilatkozattételre kötelezhető, amelynek megtagadása az eljárás akadályoztatásának minősül, illetve a valótlan adatok szolgáltatása a hatóság félrevezetésének, így bűncselekménynek minősül.

(7) A bizonyítékok értékelése

a) A bizonyítékok indokolása:

aa) A bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve is értékelni kell és a határozatban meg kell indokolni milyen bizonyítékokra alapozta a hatóság a döntését.

ab) Az indokolás során ki kell fejteni, hogy a hatóság által elfogadott bizonyítékok mit bizonyítottak a hatóság számára.

c) a bizonyítékok kizárása:

ca) Az eljárásból ki kell zárni azokat a bizonyítékokat, amelyeket a hatóság beszerzett, de nem alkalmasak a tényállás megtörténtének vagy az ügyfél vétlenségének a bizonyítására.

cb) Az eljárásból ki kell zárni az egymásnak ellentmondó azonos erejű bizonyítékokat.

cc) Ha az egyes bizonyítékok egymásnak csak részben mondanak ellent, akkor a tényállás tisztázása szempontjából az ellentmondó részeket kell kizárni a bizonyítékok közül. Ha így a bizonyíték önmagában érthetlenné válik és más bizonyítékok sem egészítik ki, akkor ki kell zárni az eljárásból. Az eljárásból kizárt bizonyítékokat a határozatban fel kell sorolni és a kizárás indokát röviden indokolni kell.

d) A szakértői vélemény: a szakértői vélemény a legerősebb bizonyíték, mivel az eljárásban fellelhető többi bizonyíték alapján ad a szakértő egy szakkérdésre választ.

e) A videófelvétel: egy múltban megtörtént esemény teljeskörű bizonyítására alkalmas, így ebben a tárgykörben megelőző bizonyító erőben más bizonyítékokat.

f) A hangfelvétel: egy beszélgetés tartalmát rögzíti teljeskörűen, így ennek tekintetében ez számít a legerősebb bizonyítéknak.

(8) A bizonyítékok összevetése

a) Okiratok: Az okiratok a múltbeli nyilatkozatok vagy megtörtént események rögzítésére szolgálnak, így ezeket tudják bizonyítani, azonban a nyilatkozatok tekintetében a videófelvétel és a hangfelvétel alkalmas az okiratok megdöntésére. Az okiratok bizonyító erejét legalább 3 független tanú egybehangzó vallomása képes megdönteni.

b) A tanúvallomások:

ba) Az azonos erejű tanúvallomások egymásnak ellentmondó részeit ki kell zárni az eljárásból, kizárólag az egybehangzó részek képezhetik a tényállás részét vagy azok a részek, amelyeket más bizonyíték is megerősít, vagy amelyre más bizonyíték is utal.

bb) A független szemtanú vallomását legalább három nem független szemtanú egybehangzó vallomása döntheti meg. A szemtanú vallomását az egyéb tanúk vallomása képtelen megdönteni.

bc) Az eljárás során, ha az ügy szempontjából lényeges tanúvallomások között ellentmondás feszül, akkor tárgyalást kell tartani és a tárgyalás során megkísérelni az ellentmondások feloldását.

bd) A tanúvallomások erejét – az ügyfél nyilatkozatán kívül – bármely egyéb bizonyíték képes megdönteni.

be) Egy tanú vallomása – ha más bizonyíték nem áll rendelkezésre – azonos erejű az ügyfél nyilatkozatával függetlenül attól, hogy a tanúnak érdeke fűződik-e az ügyfél elmarasztalására.

c) Az ügyfél nyilatkozata kizárólag akkor vehető figyelembe az eljárás során, ha az általa állított tényeknek más bizonyíték nem mond ellent. Az eljárás során az ügyfél nyilatkozatának beszerzése nem kötelező, de lehetőséget kell biztosítani az ügyfélnek legkésőbb a bizonyítékok ismertetése során a nyilatkozattételre.

d) Tárgyalást akkor lehet tartani, ha nincs olyan tanú, aki kérte adatai zártan kezelését. A tárgyalás tartása esetén az összes tanút és az ügyfelet idézni kell és az egymásnak ellentmondó állításokat meg kell kísérelni feloldani a tanúk vagy az ügyfél, illetve a tanú(k) nyilatkozatainak ütköztetésével. A tárgyalás kizárólag az ellentmondások feloldására szolgál. A tárgyalást a hatóság hivatali helyiségében kell lefolytatni legalább egy ügyintéző és egy jegyzőkönyvet vezető személlyel.

7. § Az eljárás megindítása

(1) *A hivatalbóli eljárás:* A közigazgatási szankció megállapítására irányuló eljárás minden esetben hivatalból indul és az Ákr.-ben meghatározott hivatalbóli eljárás szabályai vonatkoznak rá. A hatóság köteles eljárást indítani abban az esetben, ha a hatáskörébe tartozó ügyben jogsértő magatartásról szerez tudomást.

(2) *Az első eljárási cselekmény:*

a) Az eljárás az első eljárási cselekménnyel indul. Az első eljárási cselekménytől kell számolni az ügyintézési határidőt. Az első eljárási cselekmény az ügyfél részére küldendő eljárást megindító végzés lesz, amelyben az ügyfelet tájékoztatni kell a fontosabb jogairól és kötelezettségeiről, valamint az eljárás okáról, illetve az ügyintézési határidőről.

b) Az első eljárási cselekményt rendszerint akkor lehet elvégezni, ha a hatóság meg tudja állapítani az eljárás ügyfelének a személyét. Ha olyan közérdekű bejelentés érkezett a hatóság részére, amelyből nem állapítható a jogsértő magatartást végző személy, akkor az eljárás megindításának nincs helye.

c) Életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet esetén az eljárást az ügyfél ismerete nélkül is meg lehet indítani, ebben az esetben az első eljárási cselekménynek az ügyfél személyének felderítésére kell irányulnia. Közérdekű bejelentés esetén nyilatkoztatni kell a közérdekű bejelentőt az ügyfél személyéről. Amennyiben 30 nap alatt nem vezetnek eredményre az ügyfél személyének felderítésére indított eljárási cselekmények, úgy az eljárást meg kell szüntetni. Az eljárást megszüntető végzést ebben az esetben hirdetményben kell közölni az érintettekkel.

(2) Az alábbi esetekben nem lehet eljárást indítani vagy szankciót alkalmazni:

a) Nincs helye az eljárás megindításának abban az esetben, ha közigazgatási szabályszegés elkövetése óta 6 hónap eltelt. Az elkövetés napja jogsértő magatartás esetében az a nap, amikor a magatartás megvalósul, jogellenes állapot esetében, amikor ez az állapot megszűnik. A határidő számítása a megvalósulást vagy megszűnést követő napon kezdődik.

b) Az eljárást a hatóság akkor is köteles megindítani, ha az elkövetés óta 6 hónap eltelt, de bíróság a hatóságot erre kötelezi vagy a szakmai felügyeleti szerve erre utasítja, azonban közigazgatási szankció ebben az esetben sem alkalmazható, ha már a jogsértéstől számított 3 év eltelt.

8. § Ügyintézési határidő, eljárási cselekmények megtervezése és az eljárás folyamatának ismertetése

(1) Ügyintézési határidő

a) Az eljárás során az ügyintézési határidő 60 nap. Az ügyintézési határidő legfeljebb kétszeres mértékben léphető túl. Határidő túllépés esetén ennek tényét és mértékét az eljárást lezáró döntésben rögzíteni kell.

b) Az ügyintézési határidőt első eljárási cselekmény napjától kell számolni.

c) Ha a határozat meghozatalakor a 60 napos ügyintézési határidőt több mint 60 nappal túllépi - tehát a határozat meghozatalához több mint 120 nap kellett az első eljárási cselekménytől számítva - a területi kamara, akkor a döntésében csak jogsértés tényét állapíthatja meg és a jogellenes magatartás megszüntetésére történő felhívást tehet az Ügyfél felé, illetve a jogszerű állapot helyreállítására történő kötelezésen túl egyéb szankciót nem alkalmazhat az Ügyféllel szemben.

d) Az ügyintézési határidőbe kizárólag az eljárás felfüggesztésének az időtartama nem számít bele.

(2) Eljárási cselekmények megtervezése az ügyintézési határidő tekintetében

- a) Az ügyintéző az eljárás megindításakor, de még az első eljárási cselekmény megtétele előtt köteles megtervezni a rendelkezésre álló adatok alapján az eljárási cselekményeket. A tervezés során figyelemmel kell lenni arra, hogy az eljárást 60 napon belül határozattal kell lezárni. Az ügyintézési határidő túllépésével nem lehet megtervezni az eljárási cselekményeket. Az eljárási cselekmények végzését lehetőség szerint egymással párhuzamosan kell megtervezni.
- b) Az eljárási cselekmények megtervezése során az írásbeli nyilatkozatok, okiratok és más közigazgatási szervektől kért adatszolgáltatások tekintetében legalább 20 napot kell tervezni a válasz megérkezéséig.
- c) Szemle, tanúk meghallgatása vagy tárgyalás tartása esetében az ezt elrendelő idéző vagy szemlét elrendelő végzés kibocsátásától számított 20. napra lehet legkorábban tervezni a szemle, tanú meghallgatás vagy tárgyalás időpontját. Amennyiben az ügyfél, a szemlétárgy birtokosa vagy a tanúk jelzik, hogy korábban is elvégeznék az eljárási cselekményt, úgy az ügyfél haladéktalan értesítése mellett az eljárási cselekmény korábban is elvégezhető.
- d) Szakértő kirendelése esetén a kirendeléstől számítva 50 nappal kell számolni, mire a szakértő a szakvéleményével elkészül.
- e) Az eljárási cselekményeknél kötelező megtervezni a bizonyítékok ismertetését az ügyféllel. Erre legalább 20 napot kell tervezni úgy, hogy az értesítő végzés kézhezvételétől számítva legalább 8 napot kell biztosítani a cselekményre.
- f) Az eljárás megindítása és a tervezetten kívüli eljárási cselekmények:
 - fa) Az eljárás megindításakor az ügyintéző az eljárást megindító végzéssel együtt köteles a rendelkezésre álló adatok alapján megtervezett eljárási cselekményekről szóló végzéseket is kibocsátani.
 - fb) A legkésőbb elvégzett eljárási cselekményt követően az ügyintéző, ha újabb eljárási cselekmények váltak szükségessé azoknak a megtételéről haladéktalanul intézkedik.
- g) Szükség esetén az ügyfél nyilatkozat tételére kötelezhető.
- h) Az ügyfél értesítése a beszerzett bizonyítékokról mint eljárási cselekmény és az ügyfél bizonyítási indítványai:
 - ha) Ha az ügyintéző további bizonyítást nem lát szükségesnek, akkor végzésben értesíti az ügyfelet arról, hogy a bizonyítást lezárta és a végzés kézhezvételét követő 8 napon belül betekinthez a bizonyítékokba és további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthet elő. Ha az ügyfél által előadott bizonyítékok vagy bizonyítási indítványok alapján további eljárási cselekményt lát szükségesnek, akkor ezeket elvégzi, majd az eredményüktől függően meghozza az ügyben a döntését. Kizárólag akkor lehet az ügyfél indítványa alapján további bizonyítást elrendelni, ha az ügyfél indítványához fűzött egyéb bizonyíték vagy indokolás a felderített tényállás tekintetében alapos kétséget tesz valószínűvé.

hb) Az ügyfél által indítványozott bizonyítási cselekmények elvégzését követően csak akkor van helye további bizonyításnak, ha azok eredménytelenek voltak.

hc) Az ügyfél az összes eljárási cselekménynél jelen lehet és a tanú meghallgatásáról, a tárgyalás tartásáról, valamint a szemléről kötelező értesíteni.

hd) Ha az ügyintéző az ügyfél bizonyítási indítványai vagy előterjesztett bizonyítékai alapján további bizonyítást nem lát szükségesnek, akkor az ügyben a hatóság döntést hoz.

9. § A tényállás tisztázása, az eljárás menete és az eljárási cselekmények rögzítése

(1) A tényállás tisztázása

a) A hatóságot terheli az eljárás során a tényállás tisztázásnak a kötelezettsége, amelyet bizonyítékok beszerzésével tud megtenni. A tényállás tisztázása azt jelenti, hogy a hatóságnak meg kell győződnie arról, hogy jogszabályban meghatározott tényállás elemei maradéktalanul megvalósultak-e az ügyfél magatartásával.

b) A bizonyítékot a hatóság rendelkezésére bocsáthatja az ügyfél, az eljárás egyéb résztvevője (tanú, szakértő, más hatóság) vagy azokat a hatóság maga szerezheti be (szemletárgy vizsgálata; igazságügyi szakértői vélemény).

c) A hatóságnak az eljárás megindításakor a tényállás tisztázása érdekében szükséges meghatároznia, hogy milyen bizonyítékokat fog beszerezni. Csak olyan bizonyíték beszerzését rendelheti el a hatóság, amely az eljárás megindításakor alkalmasnak tűnik arra, hogy a jog sértő magatartást vagy a jogellenes állapotot bizonyítsák vele.

d) A hatóság a tényállás tisztázásához nem használhat fel olyan bizonyítékot, amelyet jogellenesen szerzett be. Minden olyan bizonyíték beszerzése jogellenes, amely az eljárási szabályok megsértésével került a hatóság birtokába.

e) A tényállás tisztázására szolgáló eljárási cselekmények az idézés, a tanú meghallgatás, a tárgyalás, a nyilatkozattételre kötelezés, a megkeresés és a szakértő kirendelése.

(2) Az eljárás menete

a) Az eljárás az eljárást megindító végzés kibocsátásával indul vagy ismeretlen ügyfél esetén az ügyfél személyének felderítésére irányuló első eljárási cselekménnyel, amely lehet jellemzően a közérdekű bejelentő nyilatkozattételre történő felhívása vagy adatszolgáltatás érdekében történő megkeresés, vagy egyéb alkalmas eljárási cselekmény.

b) Az eljárás megindításakor az ügyintéző az eljárást megindító végzéssel együtt köteles a rendelkezésre álló adatok alapján megtervezett eljárási cselekményekről szóló végzéseket is kibocsátani. Az eljárás megtervezése során meg kell határozni, hogy az alábbi eljárási cselekmények közül melyik cselekményeket szükséges alkalmazni az eljárás során:

ba) ügyfél személyes meghallgatása és idézése,

bb) tanú(k) meghallgatása és idézése, szükség esetén tárgyalás tartása,

bc) személy, szervezet vagy más közigazgatási szerv megkeresése,

- bd) szemle elrendelése,
- be) szakértő kirendelése,
- bf) nyilatkozattételre történő felhívás vagy
- bg) adatszolgáltatásra történő felhívás.

c) A legkésőbb elvégzett eljárási cselekményt követően az ügyintéző, ha újabb eljárási cselekmények váltak szükségessé azoknak a megtételéről haladéktalanul intézkedik.

d) Ha további bizonyítást nem lát szükségesnek, akkor végzésben értesíti az ügyfelet arról, hogy a bizonyítást lezárta és a végzés kézhezvételét követő 8 napon belül betekinthesz a bizonyítékokba és további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthet elő. Ha az ügyfél által előadott bizonyítékok vagy bizonyítási indítványok alapján további eljárási cselekményt lát szükségesnek, akkor ezeket elvégzi, majd az eredményüktől függően meghozza az ügyben a döntését. Kizárólag akkor lehet az ügyfél indítványa alapján további bizonyítást elrendelni, ha az ügyfél indítványához fűzött egyéb bizonyíték vagy indoklás a már felderített tényállás tekintetében alapos kétséget tesz valószínűvé.

e) Az ügyfél által indítványozott bizonyítási cselekmények elvégzését követően csak akkor van helye további bizonyításnak, ha azok nem vezettek eredményre. Nem folytatható a bizonyítás, ha nincs arra valós esély, hogy ezek a cselekmények eredményre vezethetnek.

f) Ha az ügyintéző az ügyfél bizonyítási indítványai vagy előterjesztett bizonyítékai alapján további bizonyítást nem lát szükségesnek, akkor az ügyben elvégzi a beszerzett bizonyítékok értékelését és az értékelés alapján a hatóság döntést hoz.

g) A szemle menete megegyezik a hatósági ellenőrzés szemléjének menetével azzal a különbséggel, hogy erre kamarai szakértőt nem kell biztosítani.

(3) Az eljárási cselekmények rögzítése

a) A tényállás tisztázása érdekében lefolytatott eljárási cselekményről az ügyfél vagy az eljárás más résztvevője részvétele esetén jegyzőkönyvet, más esetben feljegyzést kell készíteni.

b) A feljegyzés tartalmazza készítésének helyét és idejét, valamint a hatóság által feljegyezni kívánt tényt. A feljegyzést a készítője köteles aláírni.

c) A jegyzőkönyv tartalmazza a készítésének helyét és idejét, az eljárási cselekményen részt vevő személyek azonosításához szükséges adatokat, nyilatkozataik lényegét, illetve a cselekmény lefolytatása során a tényállás tisztázásával összefüggő ténymegállapításokat, valamint az eljárás résztvevőinek lényeges jogaira és kötelezettségeire való figyelmeztetést. A jegyzőkönyvet annak minden oldalán az eljárási cselekményen résztvevők aláírják.

d) A hatóság egyes eljárási cselekményekről kép- és hangfelvételt készíthet. A rögzítés ilyen módja esetén a jegyzőkönyvben csak az eljárási cselekményen résztvevő személyek azonosításához szükséges adatokat, valamint az elkészítés helyét, idejét kell feltüntetni, illetve azt, hogy az eljárási cselekményről kép- és hangfelvétel készült.

10. § Az eljárás akadályozásának következményei

(1) Ha az ügyfél vagy az eljárás bármely résztvevője az eljárást kötelezettsége megszegésével önhibájából akadályozza, akkor az okozott eljárási többletköltség megtérítésére kell kötelezni, illetve eljárási bírsággal sújtható.

(2) *A felmerülő akadályok:* Az eljárás során az eljárás résztvevőjének a kötelezettség lehet az idézésre történő megjelenés, a nyilatkozattétel, adatszolgáltatás, a szakvélemény határidőre történő megadása, illetve a tárgyi bizonyíték bemutatása, valamint az egyéb bizonyítékok határidőre történő bemutatása.

(3) *Az eljárás akadályozásának szankciói:*

a) Aki a személyes megjelenési kötelezettségét megállapító idézésben megjelölt határidőt megszegi azt a hatóságnak a rendőrséggel kell elővezettetnie.

b) Az eljárási bírság legkisebb összege 15.000,- Ft, legmagasabb összege természetes személy esetén 500.000 Ft, jogi személy vagy egyéb szervezet esetén 1.000.000 Ft. Az eljárási bírság összegének meghatározásakor figyelembe kell venni a kötelezettségzegés súlyát és kimenetelét az eljárás befejezésére, illetve ha rendelkezésre áll adat, akkor az érintett vagyoni és jövedelmi helyzetét, továbbá az ugyanabban az eljárásban történő ismételt kiszabása esetén a bírságolások számát.

c) Ugyanazért a mulasztásért, amennyiben az eljárás lezárását akadályozza, többször is kiszabható eljárási bírság.

11. § Az eljárási költségek viselése

(1) Az eljárás összes költségét – amennyiben az eljárás során marasztalják – az ügyfél viseli, amennyiben az ügyfelet nem marasztalják vagy az eljárást megszüntetik, a hatóság viseli. Erről a hatóságnak elsődlegesen az eljárást lezáró határozatban vagy végzésben kell döntést hoznia. Ennek elmaradása esetén az eljárás lezárást követően külön végzésben is meghozható.

(2) *Az eljárási költségeket az alábbiak szerint kell nevesíteni:*

a) az ügyfél megjelenésével kapcsolatos költség,

b) az ügyfél képviseletében eljáró személy megjelenésével kapcsolatos költség,

c) a tanú és a hatósági tanú költségterítése,

d) a szakértői díj,

e) az iratbetekintési jog gyakorlásával kapcsolatos költség,

f) az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevője részéről felmerült levelezési, dokumentumtovábbítási költség,

g) a végrehajtási költség,

h) az eljárásban közreműködő rendőrségnél felmerült költség,

i) az egyes hatósági intézkedésekkel kapcsolatban felmerült költség,

j) egyéb, az eljárással összefüggésben felmerült pénzkidadás.

(2) *Többletköltség:* Az eljárás során többletköltséget okozó személyt kötelezni kell végzésben a többletköltségek viselésére.

(3) *Ügyfél költség előlegezése:* Az ügyfél által indítványozott bizonyítás költségeit az ügyfél köteles előlegezni, erről a bizonyítás indítványozásakor az ügyfelet tájékoztatni kell.

Amennyiben a költségeket az ügyfél nem hajlandó viselni vagy határidőn belül nem fizeti be, úgy a bizonyítási indítványa mellőzhető.

(4) *Költségmentesség*: Az ügyfélnek az eljárás során jövedelmi és vagyoni viszonyai okán, illetve az eljárási jogai érvényesítése érdekében kérelemre költségmentesség engedélyezhető.

12. § Érdemi döntések

(1) A döntések fajtái

- a) Az eljárásban hozott érdemi döntések a határozat, az eljárási bírságot megállapító végzés és az eljárást megszüntető végzés, az eljárást felfüggesztő végzés és az eljárási költséget megállapító végzés.
- b) Az eljárásban az ügyfél marasztalására a hatóság határozatot hoz, minden más esetben a hatóság döntése végzés.
- c) A hatóság az ügyfelet a határozatában szankcióként figyelmeztetheti, közigazgatási bírságot szabhat ki, illetve eltilthatja tevékenységtől. A közigazgatási szankció megállapítása előtt az ügyintézőnek minden esetben ellenőriznie kell a Közigazgatási Szankciók Nyilvántartását.
- d) Amennyiben a Közigazgatási Szankciók Nyilvántartása nem tartalmaz megállapított szankciót az ügyféllel szemben, úgy a hatóság határozatában köteles az ügyfelet figyelmeztetésben részesíteni. Súlyos jogsértés esetén a hatóság az eset összes körülményét mérlegelve az ügyfél figyelmeztetését mellőzheti és első alkalommal köteles közigazgatási bírságot kiszabni. A határozatban indokolni kell a súlyos jogsértés fennállását és azt, hogy miért volt szükséges a figyelmeztetés mellőzése.

(2) A határozat tartalma: A határozatnak kötelező tartalmaznia

- a) az eljáró hatóság, az ügyfél és az ügy azonosításához szükséges minden adatot,
- b) a rendelkező részt
 - ba) a hatóság döntésével,
 - bb) a jogorvoslati tájékoztatással és
 - bc) az eljárási költségek viselésére kötelezéssel,
 - bd) tájékoztatást a határozat Közigazgatási Szankciók Nyilvántartásába történő bejegyzésről,
- c) indokolást, benne
 - ca) a tényállás megállapításával,
 - cb) az elfogadott bizonyítékokkal és azzal, hogy mit bizonyítanak,
 - cc) a kizárt bizonyítékokkal a kizárás okának rövid megjelölésével,
 - cd) a szankció fajtájának és mértékének mérlegelési szempontjaival,
 - ce) a döntést megalapozó jogszabályhelyeket.

13. § A kötelezően szankcionálandó tényállások és a kiszabható közigazgatási szankció fajtájának és tartamának vagy mértékének meghatározása

(1) Kötelezően eltiltással szankcionálandó tényállások

a) Kötelező az oktatás megszervezésére irányuló tevékenységtől történő eltiltás közigazgatási szankciót alkalmazni abban az esetben, ha a duális képzőhely az Szkr. 5. §-a alapján ellenszolgáltatást fogad el vagy kér a szakirányú oktatással kapcsolatban a kiskorú tanulótól vagy törvényes képviselőjétől vagy a képzésben részt vevő személytől. Az eltiltás időtartama az Szkt. 103. § (1) bekezdése alapján legalább 1 nap és legfeljebb 3 év. Jelen tényállás kizárólag szándékosan megvalósítható.

b) Kötelező az oktatás megszervezésére irányuló tevékenységtől történő eltiltás közigazgatási szankciót alkalmazni abban az esetben is az Szkr. 181. §-a alapján, ha a tanuló teljesítményének, előmenetelének értékelésekor vagy minősítésekor a tanuló szakmai felkészültsége elmarad a programterv alapján elvárható mértéktől és ez a duális képzőhely felelősségére vezethető vissza. Az eltiltás időtartama az Szkt. 103. § (1) bekezdése alapján legalább 1 nap és legfeljebb 3 év. Jelen tényállás gondatlanul és szándékosan is megvalósítható. A szakképző intézmény jelzése okán a vizsgálatnak nem képezi részét az, hogy mi tekinthető elmaradásnak, a hatósági eljárás feladata kizárólag az, hogy megállapítsa, az elmaradásért felelős-e a duális képzőhely.

(2) A közigazgatási szankció fajtájának és tartamának vagy mértékének meghatározása

a) A közigazgatási szankcióként figyelmeztetés, közigazgatási bírság és tevékenységtől való eltiltás alkalmazható. A közigazgatási bírság mértékét magyar forintban, míg eltiltás időtartamát napokban kell megállapítani. Első alkalommal a hatóság, a jelen pontban kiemelt két esetet és a súlyos jogsértés esetét leszámítva köteles figyelmeztetés szankciót alkalmazni.

b) Ugyanazon jogsértés 3 éven belüli megismétlése vagy súlyos jogsértés esetén a hatóság köteles közigazgatási bírság szankciót alkalmazni.

c) Ugyanazon jogsértés 3 éven belüli legalább háromszori megállapítása esetén köteles a hatóság az ügyfelet eltiltani a tevékenységétől.

d) Ha a tevékenységtől való eltiltás lejártakor a Közigazgatási Szankciók Nyilvántartása még tartalmazza a legutolsó eltiltást és az ügyfél ismételten ugyanazon jogsértést követi, az előző eltiltás időtartamának kétszeres értékére kell eltiltani az ügyfelet a tevékenységtől, de legfeljebb 3 évre.

e) A hatóság köteles a tevékenységtől legalább 90 napra eltiltani az ügyfelet a tevékenységétől, ha súlyos jogsértést szándékosan követ el és további legalább egy kiemelten súlyosító körülmény állapítható meg.

(3) A szankciók alkalmazásakor az alábbi enyhítő vagy súlyosító körülményeket kell vizsgálni:

- a) az ügyfél szankciókkal kapcsolatos előélete,
- b) az adott jogsértést 3 éven belül elkövette-e már,
- c) az elkövetett szabályszegés gondatlan vagy szándékos volt-e,
- d) a szabályszegés okozott-e kárt,
- e) károkozás esetén mekkora a kár mértéke,
- f) ha a pénzben nem meghatározható kár történt, akkor kár jellege,
- g) beismerte-e az ügyfél az eljárás során a szabályszegést,

- h) az ügyfél a szabályszegést megkísérelte-e eltitkolni az eljárás során,
- i) az ügyfél tett-e intézkedést a szabályszegés okozta problémák elhárítására,
- j) az ügyfél tett-e intézkedést a jövőbeni jogsértő magatartások vagy jogellenes állapotok kialakulása ellen,
- k) az ügyfél alkalmazott-e a szabályszegés elkövetésekor vagy a jogellenes állapot fenntartásáért erőszakot vagy fenyegetést,
- l) az Ügyfél gazdasági súlya.

(4) Amennyiben a szabályszegésről nem állapítható meg, hogy gondatlan vagy szándékos volt, akkor a hatóságnak a gondatlanságot kell vélelmeznie.

(5) Az ügyfél gazdasági súlyának megállapítása a hatóság feladata az eljárásban rendelkezésére álló adatok alapján a helyi piaci folyamatok figyelembevételével. Az ügyfelek nagy gazdasági súlya kizárólag súlyosító körülményként értékelhető.

(4) Enyhítő körülmények

a) Kiemelten enyhítő körülménynek számít, ha

- aa) az ügyfél teljességgel mentes a szakirányú oktatással kapcsolatos szabályszegésektől;
- ab) a szabályszegés nem okozott kárt és a szabályszegés gondatlan volt;
- ac) az ügyfél érdemi intézkedést, tett a jövőbeni jogsértő magatartások vagy jogellenes állapotok kialakulása ellen.

Kiemelten enyhítő körülmény fennállása esetén a hatóság második alkalommal is figyelmeztetés közigazgatási szankciót alkalmaz. Amennyiben azonos szabályszegés a harmadik alkalommal valósul meg, de kiemelten enyhítő körülmény áll fenn, akkor a hatóság a kiszabható bírság összegét az enyhítő körülmények figyelembevétele után kiszabható bírság összeget negyed összegben állapítja meg.

b) Enyhítő körülménynek számít, ha

- ba) a szabályszegés gondatlan volt,
- bb) az adott jogsértést 3 éven belül az ügyfél nem követte el és a szabályszegés gondatlan volt,
- bc) az ügyfél a szabályszegést az eljárás során beismerte,
- bd) az ügyfél intézkedést tett a szabályszegés okozta problémák elhárítására,
- be) a szabályszegéssel okozott kár mértéke csekély és a szabályszegés gondatlan volt.

(5) Súlyosító körülmények

a) Súlyosító körülménynek számít, ha

- aa) a szabályszegés szándékos volt,
- ab) az ügyféllel szemben a szakirányú oktatással kapcsolatban több szankciót megállapítottak, akár különböző tényállás körében,
- ac) az adott szabályszegést az ügyfél 3 éven belül már elkövette,
- ad) a szabályszegés csekély mértékű kárnál nagyobb kárt okozott,

ae) az ügyfél nagy gazdasági súllyal rendelkezik.

b) Kiemelten súlyosító körülménynek számít, ha

ba) a szabályszegés 18. életévét be nem töltött tanuló értelmi vagy érzelmi fejlődésében okozott kárt,

bb) az ügyfél a szabályszegést megkísérelte-e eltitkolni,

bc) az ügyfél alkalmazott-e a szabályszegés elkövetésekor vagy a jogellenes állapot fenntartásáért erőszakot vagy fenyegetést.

(6) A közigazgatási szankció mértékének vagy tartamnak meghatározása

a) A Kszt. 12. §-a meghatározza, hogy a közigazgatási bírság legkisebb összege nem lehet alacsonyabb az adók módjára történő végrehajtás szabályai szerinti legkisebb behajtandó összegnél. Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásról szóló 2017. évi CLIII. törvény 21. §-a akként határozza meg a legkisebb végrehajtható összeget, hogy a 10.000,- Ft-ot meg nem haladó összegek esetében alakszerű döntés meghozatala nélkül ideiglenesen eredménytelen végrehajtással érintett tartozásnak minősíti, kivéve, ha az aktuális éves állami költségvetési törvény máshogy nem rendelkezik.

b) A jogszabályi hivatkozások alapján a területi kamara által megállapítható közigazgatási bírság legkisebb összege 15.000,- Ft.

c) Kszt. 10. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási bírság felső határa természetes személyek esetén 1.000.000,- Ft, jogi személyek és jogi személyiségek nem rendelkező szervezetek esetén 10.000.000,- Ft lehet.

d) Súlyos jogsértés esetén a bírság alapösszege legalább 500.000,- Ft.

e) Az eltiltás legalább 1 napban és legfeljebb 3 évben határozható meg.

f) A bírság mértékének vagy az eltiltás időtartamának megállapításakor az enyhítő és a súlyosító körülményeket az ügyintézőnek mérlegelnie kell. Minden enyhítő körülmény esetén egy fennálló súlyosító körülményt figyelmen kívül lehet hagyni. A kiemelten súlyosító körülményeket nem lehet figyelmen kívül hagyni.

g) Ha súlyosító körülmény nem marad, akkor minden enyhítő körülmény a bírság alapösszegét 50.000,- Ft-tal, míg az eltiltás időtartamát 60 nappal csökkenti. Ha kiemelten enyhítő körülmény is fennáll, akkor a kiemelt körülmény bírság alapösszegét 100.000,- Ft-tal, míg az eltiltás időtartamát 90 nappal csökkenti, azzal a kitéttel, hogy a bírság összege nem lehet kevesebb 15.000,- Ft-nál és az eltiltás időtartama nem lehet kevesebb 1 napnál.

h) Ha enyhítő körülmény nem marad, akkor minden súlyosító körülmény a bírság alapösszegét 50.000,- Ft-al, míg az eltiltás időtartamát 60 nappal emeli. Ha kiemelten súlyosító körülmény is fennáll, akkor a kiemelt körülmény bírság összegét 300.000,- Ft-tal, míg az eltiltás időtartamát 120 nappal emeli, azzal a kitéttel, hogy a bírság összege nem lehet több 10.000.000,- Ft-nál és az eltiltás időtartama nem lehet több 3 évnél.

i) A közigazgatási bírság összegét úgy kell megállapítani, hogy feltárt szabályszegésenként összeadjuk a bírságok alapösszegét, majd alkalmazzuk az így kapott összegre a súlyosító és enyhítő körülményekkel járó módosításokat.

(7) A szankcionált magatartások esetén a bírságok alapösszegének megállapítása:

a) Adminisztratív jellegű hiba vagy hiányosság első alkalommal történő bírságolása esetén a területi kamarának hibánként vagy hiányossgonként kötelezően a legkisebb bírság összeget kell alapul vennie a bírság megállapítása során. Azonos adminisztratív hiba vagy hiányosság 3 éven belüli ismételt megállapítása esetén a bírság alapösszege 50.000,- Ft hibánként vagy hiányossgonként.

b) Munkaeszköz, munkagép hiányossága vagy hibás működésének első alkalommal történő bírságolása esetén a területi kamarának hibánként vagy hiányossgonként kötelezően 200.000,- Ft bírság összeget kell alapul vennie a bírság megállapítása során. Ha a hiba vagy hiányosság az életet vagy testi épséget veszélyeztetheti a bírság alapösszege 400.000,- Ft.

c) Egyéb a nyilvántartásba-vételi feltételektől történő eltérés első alkalommal történő bírságolása esetén a területi kamarának eltérésenként kötelezően 100.000,- Ft bírság összeget kell alapul vennie a bírság megállapítása során. Ha az eltérés az életet vagy testi épséget veszélyeztetheti, illetve a tanulók szellemi, erkölcsi fejlődésére, továbbá a tanulmányi előmenetelére kihat a bírság alapösszege 200.000,- Ft.

14. § Az áttétel

(1) Amennyiben a területi kamara az eljárása során vagy még ezt megelőzően észleli, hogy az ügyben bármely oknál fogva nem illetékes, akkor az ügyet vagy csak a rendelkezésére álló iratokat átteszi az illetékességgel rendelkező területi kamarához.

(2) Amennyiben két területi kamara között illetékességi vita alakul ki, úgy a vita eldöntésére a teljes iratanyagot 3 napon belül fel kell terjeszteni a szakmai felügyeleti szervhez részletes indokolással ellátva az illetékességi vitáról. A szakmai felügyeleti szerv az iratok felterjesztését követő 8 napon belül kijelöli az eljárás lefolytatására jogosult területi kamarát.

(3) Az iratok felterjesztésének kötelezettsége a szakmai felügyeleti szervhez azt a területi kamarát terheli, amelyiknél az áttételt követően vita merült fel az illetékességgel.

15. § A döntések közlése

(1) Az eljárás során hozott döntéseket postai úton közölni kell azokkal, akiket a döntés érint.

(2) Az eljárást megindító végzést, az eljárásban hozott határozatot, eljárási bírságot megállapító végzést és az eljárást megszüntető végzést, az ügyfél bizonyítékok megismerésének lehetőségéről tájékoztató végzést az ügyféllel mindenképpen közölni kell. Ezek elmulasztása az ügy érdemét érintő eljárási hibának minősül, amely alapján az eljárás során hozott döntés semmissé válik.

(3) Ha az ügyfél postai címe ismeretlen vagy az ügyfél meghalt vagy megszűnt, akkor a meghozott döntéseket hirdetményi úton kell közölni.

(4) A döntések közlésére a duális képzőhelyek nyilvántartásba-vételi eljárásának szabályait kell egyebekben alkalmazni.

16. § Jogorvoslat

Az ügyfélnek jogorvoslatként a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára van lehetősége az illetékességgel rendelkező törvényszéknél, amelyről a döntésben tájékoztatni kell. A jogorvoslati határidő a döntés közlésétől számított 30 nap.

17. § Végrehajtás

A bírság és az eljárási bírság kiszabása esetén, ha a döntés véglegessé vált és bírósági felülvizsgálatát nem kezdeményezték, akkor a döntésben foglalt fizetési határidő leteltével végzésben el kell rendelni a döntés végrehajtását. A végrehajtást elrendelő végzést közölni kell az ügyféllel és a végrehajtást foganatosító Nemzeti Adó- és Vámhivatallal is.

18. § A Közigazgatási Szankciók Nyilvántartása

(1) A magyar állam a közigazgatási jogkörben megállapított szankciókról a szankciók fokozatos alkalmazása érdekében nyilvántartást vezet (Közigazgatási Szankciók Nyilvántartása). A Közigazgatási Szankciók Nyilvántartása döntésenként tartalmazza

- a) az ügyfél nevét,
- b) a természetes személy ügyfél születési nevét, anyja nevét, amennyiben ezek az adatok rendelkezésre állnak,
- c) a természetes személy ügyfél születési helyét és idejét, állampolgárságát (hontalanságát),
- d) a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet ügyfél cégjegyzékszámát vagy nyilvántartási számát, honossága szerinti állam megnevezését, amennyiben ezek az adatok rendelkezésre állnak,
- e) a közigazgatási szankciót alkalmazó hatóság megnevezését,
- f) a hatáskör megnevezését, amelyben a hatóság a közigazgatási szankciót alkalmazta,
- g) a közigazgatási szankciót megállapító döntés bejegyzésének időpontját,
- h) a közigazgatási szankciót megállapító döntés ügyiratszámát,
- i) a közigazgatási szankció típusát,
- j) közigazgatási bírság esetén a közigazgatási bírság típusát és összegét
- k) tevékenység végzésétől történő eltiltás esetén annak időtartamát.

(2) A Közigazgatási Szankciók Nyilvántartását a Kormány rendeletében kijelölt szerv vezeti és közhiteles hatósági nyilvántartásnak számít. A Kormány által a Közigazgatási Szankciók Nyilvántartásának vezetésére kijelölt hatóság a Lechner Tudásközpont Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság.

(3) A Közigazgatási Szankciók Nyilvántartásba a döntés hozó hatóság (területi kamara) kötelezően bejegyzi a határozata fenti adatait.

(4) Az adatokat a Közigazgatási Szankciók Nyilvántartása 3 évig tartalmazza.